

Gruppterapi

Gruppterapi

Här sitter vi i djupa tankar
lätt förankrade i samma rum
i samma båt men ändå inte
där tystnaden har gjort mig stum

Några blickar möts försiktigt
modigt modigt ge beröm
ty vår resa har just börjat
första stygnet i vår söm

Kvavt är rummet utan krav
rustar oss för striden
utanför där väntar världen
lika kall och lika vriden

Församlad är en sargad skara
satt sitt hopp till terapi
finns det tid och finns det hopp
och människor som står dig bi?

I samma båt men ändå inte
rors ett märkligt skepp iland
om än dock för en timma
slutna i ett band...

(e-12

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Christian Eriksson med Poeter.se id #41212 innehar upphovsrätten